

Rob van der Velde

In mijn vorige bijdrage op deze plek in het vakblad Riolering heb ik betoogd dat ik tegeltax een mooi woord vind voor een nuttige prikkel in de rioolheffing. Maar wij zijn vakbroeders en zusjes. De bedoeling van de tegeltax gaat veel verder, namelijk het bereiken van alle burgers. Want het moet leiden tot actie om de piekafvoer van hemelwater naar het openbare systeem te beperken. Hoe landt de tegeltax aan de keukentafel?

Tegeltax aan de keukentafel bij tante Bep

Welkom aan tafel bij tante Bep en haar Henk. Zij wonen al vele jaren in een zogenaamde tussenwoning. De woning is hun eigendom, het betreft een koopwoning. Henk is een praktisch aangelegde man die de boel graag netjes op orde heeft. Hij heeft niet veel op met de hoge heren van de overheid en met papierwerk. En hij heeft een broertje dood aan regels en belastingen. Bep zit op dat vlak anders in elkaar. Het boeit haar hoe je de maatschappij het beste kunt inrichten en wat daar allemaal bij komt kijken. Zij is lid van een politieke partij en doet af en toe mee in een lokale commissie. Vooraf zit ze dan aan de keukentafel de papieren door te nemen en Henk denkt er het zijne van.

„Waarover gaat het vanavond?“, vraagt hij aan Bep. „Ja“, zegt Bep, „er speelt weer van alles, maar dit ding vind jij misschien wel interessant: de tegeltax.“ De wat?, denkt Henk. „Ja, het is een nieuw woord“, zegt Bep. „En ook een heel nieuw fenomeen. Het gaat over die extreme buien die wateroverlast veroorzaken.“

Henk: „Oh, zo eentje die we vorig jaar hadden toen verderop de hele boel blank stond. Ja, precies. Maar wat heb ik daarmee te maken? Dat weer kun je toch niet veranderen, of wel? Denken ze soms dat zij de knoppen kunnen overnemen van de weergoden?“

Bep: „Nee, het gaat erom dat iedereen een steentje kan bijdragen om de wateroverlast te verminderen.“ „Hoezo steentje bijdragen?, vraagt Henk defensief. „Nou, alle tegels die jij in onze mooie achtertuin hebt gelegd, die voeren af op het putje van de riolering, maar we kunnen dat water ook infiltreren in de bodem.“

Henk: „Maar het is een hele put werk om dat opnieuw aan te leggen.“

Bep: „Ja maar dan hoeven we straks minder rioolhef-

fing te betalen, want daar zit de crux van die tegeltax.“

Henk: „Maar hoe weten ze daar in dat grote gemeentehuis nou hoe bij ons het water stroomt? Dat moet je vanavond maar eens vragen. En vraag dan gelijk of zij van de andere straat ook meer moeten gaan betalen. Dat zijn van die grote villa's, dus daar komt veel meer water vanaf dan van die paar tegels uit onze tuin.“

Inkoppertje voor Henk. Bep is best onder de indruk van haar man. Hij heeft niks op met regels, maar kan wel helder nadenken. Ze schrijft het als aantekening bij het stuk om vanavond te bespreken. Henk is intussen naar buiten gelopen en vraagt zich af hoe het water afstroomt en hoe hij kan zorgen dat het niet langer op de riolering terecht komt maar in de bodem. Altijd werk aan de winkel, bromt hij. En vraagt zich af hoe de burens het te weten gaan komen. Die hebben geen Bep in de commissie zitten.

„Zeg Bep, hoe komen de burens dit te weten? Zij hebben ook best veel tegels. En een enorme carport. Telt die ook mee?“ Bep weet dit allemaal niet maar refereert aan een communicatieparagraaf in de notitie. „Communicatieparagraaf“, papegaait Henk en denkt er het zijne van. Eerder had ze het al eens gehad over laaghangend fruit, over quickwins, over een stip op de horizon en over aanvliegroutes. Ze verzinnen daar wat. Henk kijkt even later weer naar het putje en naar de regenpijp. Het begint al te dagen.

Vraag: hoe denkt u dat de tegeltax gaat landen aan de keukentafel?

Rob van der Velde

Adviseur riolering en waterbeheer bij Watermaat.